

Петко Р. Славейков

Песен на паричката ми

Ах моя царице,
сладка гълъбице,
сирота, горкана,
ти сама остана!
Други ти другари,
коя както свари,
изскочи, отиди
други свят да види.
Твойто мило братче,
сетнето петаче,
сега преди малко,
оплаках го жалко;
и то ма остави,
и тебе забрави.
Сега ти, горчица,
сама си самица;
цяла си сирмия
у празна кисия,
вардиш ти стените,
смишляш дни честити.
От други попарен,
на теб благодарен
за твоята верност
и достопримерност
похвала ти пея:
стихове ти лея:
– Радвай се, парице,
всесилна царице!
Зарад теб, парице,
зарад твойто лице,
що работи стават!
Царства и престоли
зарад тебе шават,
секи теб се моли,
тебе жертви коли.
Господ та не прави,
пак та секи слави:
блажена, честита,
цял та свят почита!
Ти на бой си дребна,
но си най-потребна;

няма си, безгласна,
но и тъй прекрасна;
слаба си, ухилна,
но и пак всесилна!
Вселена поклащаш,
сичко преобращаш,
земята раздигаш
и небето стигаш.
Нищо дарба нямаш,
пак звездите снемаш.
Радвай се, парице,
весилна царице!
Ти патрици прогласяваш,
ти попове осветяваш,
ти безумни умъдряваш,
ти и старци подмладяваш,
ти и грозни разкрасяваш,
ти си, дет света управляваш!
И какво ти не направяш?
Родения за мотика
поставяш го ти владика,
направяш го и патрика.
Недостойния чрез теб
висши длъжности обсебя.
Сичко с теб са лесно върши
и затуй та секи търси.
Женско, мъжко теб обича,
старо, младо, след теб тича.
Мирски бил или духовен,
прост ли, частен ил чиновен,
първо и първо за теб пита,
че тъй длъжност изпълнява:
тебе тачи, теб почита
и на тебе се надява,
ти на сички господар си!
Зарад тебе патриарси
дозволяват, разрешават,
законите изменяват,
тайнствата препродават.
Зарад теб архиереи
пленят света кат злодеи.
За теб хитрите кадии,

както щат, лепят шарии.
Зарад тебе дипломати
работят с лъжи рогати.
Зарад тебе чорбаджии
стават страшни ееджии
и търговците, кярджии,
стават чудни айнаджии.
Зарад тебе и попови
измислеват молби нови.
Зарад тебе говедари
(по братите докторати)
показват се кат лекари,
от Европа упознати.
Зарад теб са принуждени
и простаци неучени
философи да с'обаждат,
от Европа че дохаждат.
Зарад тебе моми млади
земат старци белобради.
Зарад тебе хубавици
земат мъже хухловци
и ергените вдовици.
Ах, за теб са унижават
някои вяра да меняват
и родът си да продават,
живот и душа затриват,
само тебе да добиват!
Други са светци приструват,
бога ради се хортуват,
тез са постници показват,
а онези слово сказват,
проповядват, поучават,
само теб да получават.
Други, виж ги, любородни,
безкористни и свободни,
за учене предстояват
и газети сочиняват –
уж парите не обичат
и за обща полза тичат;
и то сичко, що са трудят,
тебе в джобдже как да гудят.
Други пишат и превеждат,

гладки стихове нареждат,
пишат смешни календари,
трупат лъжи със товари,
се за тебе, о парице,
о всесилная царице!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов, Снежина Гилева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4215>]